

CHRIS MORPHEW

**CINE SUNT
EU**

si de ce

CONTEZ?

Traducere de Lavinia Filipaş

Cuprins

1. În căutarea adevăratei tale identități	11
2. Cum știu că contez?	17
3. De ce nu pot face ce cred eu că e bine?	27
4. De ce nu pot asculta pur și simplu de sfaturile prietenilor mei?	37
5. Cum pot găsi adevărata libertate?	45
6. Cine spune Dumnezeu că sunt eu?	53
7. Ce se întâmplă cu toate modurile în care greșesc?	63
8. Cum schimbă Dumnezeu lucrurile?	73
9. Urmează calea lui Isus	81
10. Odihnește-te în iubirea lui Isus	91
Referințe	101
Mulțumiri	103

Capitolul 1

În căutarea **APZVĂRATZI** **Tale identități**

Cu puțin timp în urmă, o elevă de la școala unde predau m-a abordat cu o anumită problemă.

Această fată s-a transferat aici de la o altă școală, la începutul anului, însă din ce am putut eu observa, mi s-a părut că s-a adaptat foarte repede. La momentul în care a venit să discutăm avea o mulțime de hobbyuri de care părea că se bucura foarte mult și deja era integrată în programele noastre de sport, muzică și teatru.

Ea își găsisese un grup minunat de prieteni cu care să-și petreacă timpul, avea părinți minunați, care o susțineau și o iubeau, era veselă, entuziastă și deschisă.

Pe din afară părea că totul îi merge foarte bine.

Însă în sufletul ei cu totul altfel stăteau lucrurile.

Când am întrebat-o ce o necăjește, i-a luat un minut să-și găsească cuvintele.

— Nu știu, a spus ea. Doar ... uneori simt că nu știu nici măcar cine sunt. Adică, atunci când sunt cu un grup de prieteni, mă comport într-un fel, dar apoi, când sunt cu alt grup de prieteni, sunt complet o altă persoană. Prin urmare, cum să știu care versiune a mea este cea reală?

— Ei bine, am spus încet, cine sunt prietenii cu care te simți cel mai confortabilă? Unde simți cel mai mult că nu trebuie să te comporți într-un anumit fel – că poți să te relaxezi și să fii tu însăși?

A enumerat numele câtorva prieteni și apoi a spus:

— Da, știu că pot fi eu însămi în fața lor, dar ...

S-a oprit și s-a uitat pe fereastră. După o clipă lungă, a spus:

— Dar dacă totul nu-i decât prefăcătorie? Cum să știu cine sunt eu cu adevărat?

La un moment dat, cred că toți ne confruntăm cu astfel de întrebări – pentru că, din nefericire, descoperirea adevăratei noastre identități se dovedește a fi mult mai complicată decât pare.

Te-ai uitat vreodată la unele persoane pe care le cunoști și care par atât de încrezătoare și populare,

și fericite – acele persoane par să nu aibă niciodată nicio îndoială – și te-ai întrebat cum reușesc? Cum de știi mereu ce să spună și cum să se comporte în fiecare situație?

Poate că tu ești una dintre acele persoane care par să aibă totul sub control și, astfel, cunoști adevărul: că nu este atât de simplu pe cât pare. Poți părea încrezător pe din afară, dar în interior te simți anxios și epuizat – pentru că se dovedește că aparențele necesită mult efort. Ai senzația că, dacă oamenii ar cunoaște adevărul despre viața ta, poate că nu ar fi atât de invidioși în cele din urmă.

Simți vreodată că ești împovărat de așteptările celorlalți cu privire la viața ta? Ai senzația că nu poți să te oprești niciodată – că lucrezi încontinuu pentru a te ridica la standardele pe care alții le-au stabilit pentru tine? Te lupți cu senzația persistentă că, chiar dacă continui să muncești, tot nu va fi suficient – că indiferent cât de mult încerci, s-ar putea să nu ajungi niciodată la nivelul dorit?

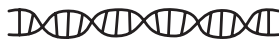
Sau este tocmai invers? Ai senzația că nimeni nu se așteaptă ca tu să ajungi vreodată ceva – că toți au impresia doar că ești cam enervant și inutil? Te

întrebi dacă chiar contează în vreun fel dacă ești aici sau nu?

Sau poate nu așteptările altor oameni te stresează. Poate că sunt propriile tale standarde imposibile. Ți-ai creionat în minte o versiune ideală a ta – o versiune a ta care este mai inteligentă, mai încrezătoare, mai de succes, mai atrăgătoare sau chiar toate la un loc – dar indiferent cât de mult muncești pentru a deveni acea persoană, nu reușești niciodată să atingi acel ideal.

Poate că îți dorești să găsești o modalitate de a înceta să-ți faci griji în legătură cu ceea ce cred ceilalți și să fii pur și simplu tu însuși.

Sau poate situația cu care te confrunți e și mai rea de atât. Poate te îngrijorezi că a fi tu însuși este problema – te temi că, dacă oamenii ar avea o privire clară asupra adevăratei tale persoane, s-ar întoarce și ar fugi în direcția opusă.

Uite, știi că toate aceste aspecte pot părea un mod destul de deprimant de a începe o carte – dar adevărul este că aceste lucruri sunt dificile, nu-i așa?